चतुःषष्टिं सुरगृहान् मुमोषितरदञ्जसा ॥ १६८ ॥
ग्रामान् देवगृहग्राह्यान् राजा प्रतिकरेण सः ।
स्वयं स्वीकृत्य चोत्पत्तिं क्ष्मां कार्षक इव व्यधात् ॥ १६९ ॥
तुलां कृत्वा त्रिभागोनां वर्षदेयां सपर्षदे ।
भुक्तिकम्बलमूल्यादिदम्भादप्यधिकं ददौ ॥ १७० ॥
दिगन्तरस्थो ग्रामीणानूढभारानानागतान् ।
तद्देशार्घ्यैर्भारमूल्यं वर्षमेकमदण्डयत् ॥ १७१ ॥
वर्षेऽपरस्मिन् निखिलान् भारमूल्यं निरागसः ।
तयैव संख्यया ग्राम्यान् प्रतिग्राम्यमदण्डयत् ॥ १७२ ॥
इत्येषा ऊढभारोत्तिः प्रथमं तेन पातिता ।
दारिद्र्यद्वृतीग्रामीणां या त्रयोदशधा स्थिता ॥ १७३ ॥
स्कन्दकग्रामकायस्थमासवृत्त्यादिसंग्रहैः ।
अन्यैश्च विविधायासैर्व्यधाद्ग्रामान् स निर्धनान् ॥ २७४ ॥
तुलापहारोपचयग्रामदण्डादिधसंग्रहैः ।
इत्येष तेन संवाहो गृहकृत्ये प्रवर्तितः ॥ १०५ ॥
व्यधत्त पञ्च शिविरान् स तस्मिन् भिन्नकर्मणि ।
षष्ठं तथा गञ्जवरं शकचं लवटाभिधं ॥ १७६ ॥
आत्मनो निरयं मूढः सोऽङ्गीकृत्येत्युपक्रियां ।
भाविनामकरोद्राज्ञां पापीयस्त्वानियोगिनाम् ॥ १७७ ॥